

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Djulieta Devder, precum și avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală prindu-l pe

*Belioglo Alexandr XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 05.04.2017-08.07.2019 ;

2. instanța de apel: 03.10.2019-13.11.2019;

3. instanța de recurs: 11.08.2020-23.12.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iulie 2019, Belioglo Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal și, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbția pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 04 februarie 2017, aproximativ la ora 12:45, fiind implicat în serviciul de zi pe unitate în calitate de planton al companiei 1, a Batalionului 1, încălcând cerințele pct. 15 subpct. 5), 7), pct. 19, pct. 94 și pct. 190 subpct. 1) și 3) ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327 din 03.09.2009, care-l obligau să fie disciplinat, să prețuiască camaraderia militară, să execute exemplar obligațiile de serviciu, să respecte onoarea și demnitatea camarazilor, precum și cerințele art. 2 pct. 3), art. 4 și art. 5 lit. c), e), g) și m) din Regulamentul Disciplinei Militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 02.03.2007, care -l obligau să mențină și să respecte cu strictețe disciplina militară, să contribuie la

menținerea ordinii regulamentare, a admis acte de violență în privința militarilor aceleiași unități militare, soldatului Petru Botezatu i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea feței, iar pe soldatul Grigore Strugari l-a lovit cu un scaun în partea dreaptă a capului, cauzându-i plagă contuză în regiunea parietală a capului, care a condiționat o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică ca vătămare ușoară.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Principal Scurtaru Adrian, a atacat cu apel sentința menționată, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de către prima instanță, prin care Belioglo Alexandr să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip seminînchis, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 10 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel a indicat că, întrucât inculpatul a fost anunțat în căutare în baza încheierii instanței de judecată, fiind ulterior pornit dosarul de căutare, a considerat imposibilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, deoarece executarea obligațiilor stabilite de către instanța de judecată în privința unei persoane anunțate în căutare se face imposibilă pentru biroul de probațiune, circumstanțe din care a considerat necesară aplicarea în privința lui Belioglo Alexandr doar a unei pedepse sub formă de închisoare, fără suspendarea condiționată a executării acesteia.

La fel, și-a exprimat dezacordul cu soluția primei instanțe în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea de la condamnat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 164 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, în acest sens relevând prevederile art. 227 alin. (1), (3); 229 Cod de procedură penală.

3.1. La 18 septembrie 2019, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 08 iulie 2019, au declarat apel inculpatul Belioglo Alexandr și avocatul Dumitran Ignat în numele acestuia, invocând dezacordul cu soluția primei instanțe.

În susținerea cerințelor sale au indicat că, instanța de fond a examinat cauza în lipsa inculpatului, cu toate că ultimul se afla în țară și nu a primit nici o citație, mai mult ca atât, nu este clar cum a fost pornit dosar de căutare, deoarece nici un colaborator de poliție nu a venit la domiciliul lui Belioglo Alexandru. În aceeași ordine de idei, apărarea consideră că, instanța incorect a ajuns la concluzia că, în acțiunile lui Belioglo Alexandr există componenta de infracțiune prevăzută la art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, considerând că în speță nu a fost dovedită existența laturii

subiective, nefiind indicat care ar fi fost motivul acestuia. La fel, instanța de fond nu a audiat martorul Botezatu Petru care confirmă în cadrul audierii de la urmărirea penală versiunea inculpatului referitor la faptul că ultimul nu a avut intenția directă de a-l lovi cu scaunul pe soldatul Strugari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, apelurile declarate de către procuror, avocat și inculpat, au fost respinse ca neîntemeiate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit că acțiunile inculpatului Belioglo Alexandr se încadrează în baza art. 369 alin.(2) lit.c) Cod penal, or coroborând declarațiile părților vătămate, ale martorilor și ale inculpatului, Colegiul penal a considerat că inculpatul încearcă să diminueze acțiunile pe care le-a întreprins și consecințele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, explicând într-un mod justificativ circumstanțele petrecute, declarații pe care instanța de apel le respinge.

Colegiul penal a apreciat ca fiind neplauzibile alegațiile apărării prin care se invocă că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă și a considerat întemeiată concluzia instanței de fond care, a relevat că în acțiunile inculpatului Belioglo Alexandr sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) din Codul penal, or săvârșirea acestor acțiuni au fost dovedite în deplină măsură prin consecutivitatea de probe și legătura cauzală dintre ele, fiind apreciate de prima instanță conform prevederilor legale.

Contrar alegațiilor părții apărării prin care s-a invocat că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă, manifestată prin intenție directă, inclusiv că nu a fost stabilit motivul, Colegiul penal a reliefat că, pe parcursul cercetării judecătorești s-a dovedit pe deplin că inculpatul Belioglo Alexandr a acționat cu intenție directă, or din declarațiile părții vătămate Strugari Grigore (f.d. 5, vol. II) cât și a martorilor Groian Ion și Butuc Ion (f.d. 4, 6, vol. II), se confirmă că inculpatul a ridicat scaunul și l-a aruncat în Botezatu, însă l-a lovit pe Strugari, respectiv, circumstanțele date denotă că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, a prevăzut și a admis urmările acestora.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a remarcat și declarațiile inculpatului audiat în instanța de apel, prin care a afirmat că *„a luat un scaun și l-a ridicat zicând că îl aruncă și la un moment dat taburetul i-a scăpat și involuntar a căzut în cap la Strugari”*, or prin aceste declarații Belioglo Alexandr recunoaște intenția acțiunilor sale, ba chiar vociferează intenția sa de a arunca cu scaunul, astfel că versiunea precum, că scaunul i-a scăpat și involuntar l-a lovit pe Strugari Grigore, se apreciază ca fiind o tactică de apărare.

Cu referire la individualizarea judiciară a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele invocate de către titularii cererilor de apel, Colegiul penal a apreciat ca fiind pertinente caracteristicile inculpatului Belioglo Alexandr și reținute de către prima instanță, or inculpatul la data comiterii infracțiunii a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2018, la 5 ani de închisoare cu stabilirea unui termen de probă de 5 ani, astfel încât, s-a ținut cont de prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, conform căruia infracțiunea săvârșită de către Belioglo Alexandr, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. Prin urmare, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1), art. 70 alin.(3¹) Cod penal, Colegiul penal a considerat echitabilă și în limitele sancțiunii pedeapsa aplicată de prima instanță lui Belioglo Alexandr.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar procurorul, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitată casarea parțială a deciziei în partea individualizării pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, procurorul susține că instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să dea răspuns dacă aceasta a fost aplicată în limitele prevăzute de lege, avându-se în vedere nu numai sancțiunea normei penale speciale, ci să țină cont de toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal. La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de fond și cea de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, or în speță, incorect au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse nonprivative de libertate, aplicând eronat institutul suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la același aspect, recurentul a menționat că, infracțiunea comisă de către Belioglo Alexandr în ipoteza modalității agravante după cum a fost reținută în rechizitoriu, aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală a militarilor, iar această circumstanță relevă faptul că unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului la pedeapsă reală, fapt care nu a fost luat în considerare atât de către instanța de fond cât și cea de apel.

Ținând cont de sensul prevederilor art. 90 Cod penal, în privința lui Belioglo Alexandr nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și de apel de a da dovadă de clemetență în privința respectivului, de vreme ce se constată că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea de infracțiuni analogice, fiind astfel

condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 23 aprilie 2018 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

5.1. Recurs ordinar declară și avocatul Dumitran Igant în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019 și a sentinței Judecătorei Chișinău sediul Centru din 08 iulie 2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Belioglo Alexandr să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului declarat, recurentu indică că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, în special lipsind intenția directă de comitere a faptei, motiv din care, consideră că acțiunile inculpatului urmau a fi reîncadrate la art. 369 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

6.1. *Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror*

Cu întâietate, Colegiul penal relevă că, autorul recursului își întemeiază pretențiile în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect în totalitate de prevederile art. 7, 61, 75,

90 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

Cu referire la individualizarea judiciară a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele invocate de către recurent, Colegiul penal însușește în totalitate motivele reținute de către instanța de apel, care a remarcat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or Belioglo Alexandr la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 19 ani, iar conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse de recurent, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului

Din esența criticilor aduse de către titularul cererii de recurs, Colegiul penal constată că dezacordul acestuia vizează calificarea acțiunilor inculpatului și categoria pedepsei aplicare, de drept, cererea fiind întemeiată în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în situația în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și respectiv, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Studiind textul deciziei atacate, instanța de recurs constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat

din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CtEDO.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Belioglo Alexandr este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor incriminate inculpatului, Colegiul penal reține întemeiată concluzia instanței de apel, care a apreciat ca fiind neplauzibile alegațiile apărării prin care se invocă că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă și a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond care, relevă că în acțiunile inculpatului Belioglo Alexandr sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) din Codul penal, or săvârșirea acestor acțiuni au fost dovedite în deplină măsură prin consecutivitatea de probe și legătura cauzală dintre ele, fiind apreciate de prima instanță conform prevederilor legale.

La acest aspect, instanța de recurs atestă că, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cert că, inculpatul Belioglo Alexandr la data de 04 februarie 2017, în jurul orei 12:45, fiind implicat în serviciul de zi pe unitate în calitate de planton al companiei 1, a Batalionului 1, mobil-operativ al U.M. 1002, dislocată în mun. Chișinău, str. Tighina 34, a încălcat cerințele pct. 15 subpct. 5), 7), pct. 19, pct. 94 și pct. 190 subpct. 1) și 3) ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327 din 03.09.2009, care-1 obligau să fie disciplinat, să prețuiască camaraderia militară, să execute exemplar obligațiile de serviciu, să respecte onoarea și demnitatea camarazilor, precum și cerințele art. 2 pct. 3), art. 4 și art. 5 lit. c), e), g) și m) din Regulamentul Disciplinei Militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 02.03.2007, care-1 obligau să mențină și să respecte cu strictețe disciplina militară, să contribuie la menținerea ordinii regulamentare, circumstanțe ce confirmă pe deplin în acțiunile inculpatului prezența laturii obiective sub ambele semne incluse de aceasta și anume, prin încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, iar în acest sens se reține încălcarea cerințelor pct. 15 subpct. 5), 7), pct. 19, pct. 94 și pct. 190 subpct. 1) și 3) ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii

Moldova nr. 2327 din 03.09.2009 și inclusiv, că încălcările date au fost săvârșite în timpul îndeplinirii serviciului militar.

Prin urmare, nu pot fi reținute alegațiilor părții apărării prin care se invocă că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă, manifestată prin intenție directă, inclusiv că nu a fost stabilit motivul, or în acest sens instanța de apel corect a concluzionat că pe parcursul cercetării judecătorești s-a dovedit pe deplin că inculpatul Belioglo Alexandr a acționat cu intenție directă, or din declarațiile părții vătămate Strugari Grigore (f.d. 5, vol. II) cât și a martorilor Groian Ion și Butuc Ion (f.d. 4,6, vol. II), se confirmă că inculpatul a ridicat scaunul și l-a aruncat în Botezatu, însă l-a lovit pe Strugari, respectiv, circumstanțele date denotă că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, a prevăzut și a admis urmările acestora.

Rezumând în ansamblu circumstanțele expuse, Colegiul penal statuează că, acțiunile inculpatului sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs nici o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursul ordinar deferit spre examinare.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Djulieta Devder, precum și avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Belioglo Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 ianuarie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan